

DESIRE®

Charlene Sandsová
Osudový diamant

CHARLENE SANDSOVÁ

OSUDOVÝ DIAMANT

PŘEKLAD

HANA ASH

*Milá čtenářko,
máte před sebou červnové příběhy, ve kterých moji
hrdinové musejí překonat poměrně dlouhou cestu od
nedůvěry ve svůj protějšek, přes nevítanou přitažli-
vost až k pro ně překvapivému konstatování, že osud
je moudřejší než oni sami a že nemá smysl popírat,
že k sobě patří. Ano, takto by se daly ve stručnosti
popsat všechny tři příběhy, které nesou název Ne-
vhodné pobláznění, K čemu předstírání? a Osudový
diamant.*

*Věřím, že Vás bude bavit sledovat hrdiny i hrdinky,
jak překonávají společenské a i své vlastní předsudky
a dávají šanci vztahu, který zpočátku vypadal úplně
nesmyslně a beznadějně.*

Přeju Vám klidnou četbu.

*S láskou
Váš Harlequin*

Charlene Sandsová

OSUDOVÝ DIAMANT

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Exquisite Acquisitions

První vydání:
Harlequin Books, 2012

Překlad:
Hana Ash

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2012 by Harlequin Books S.A.
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2024 (Osudový diamant: 2014 by Harlequin Polska sp. z o.o.)
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-8342-650-1 (EPUB)
ISBN: 978-83-8342-651-8 (MOBI)
ISBN: 978-83-8342-652-5 (PDF)

PROLOG

Ranč U Divoké řeky, Texas

Carter McCay škrtl sirkou o podpatek a připálil si cigaretu. Pomalu zavřel oči a myslí mu proběhly obličejové všech padlých vojáků, se kterými v minulosti bok po boku bojoval. Znovu si popotáhl z cigarety. Byl to takový rituál, na kterém se před lety po svém návratu domluvili. První den v měsíci udělal každý z jeho druhů přesně to samé. Kdesi v dálce si dvacet tři bývalých vojáků námořní pěchoty zapálilo a vzpomínalo na Afghánistán.

Jemné šumění řeky ho vytrhlo ze zasnění. Opřel se ramenem o rýhovanou kůru starého dubu a sledoval téměř dokonalé vlny Divoké řeky. Řeka nebyla tak bouřlivá, jak by se dalo dle jejího názvu usuzovat. V těchto místech byla klidná a chráněná před rozpáleným texaským sluncem.

K nohám se mu se zakňučením svalil pes. Carter si odsunul stetson z čela a podíval se do zvědavých a oduševnělých psích očí. Tento pes už toho viděl a slyšel až příliš. Carter odhodil cigaretu a rozdrtil ji kovbojskou botou. Potom se sklonil ke svému zlatému retrieverovi a pohladil ho po hlavě. Pes si položil hlavu mezi tlapy a zafuněl.

„Já vím, starouši, mělš to těžké,“ řekl Carter a podrbl Rockyho na krku. Byl opravdu rád, že si psa vzal k sobě. Otcův dům nebyl vhodným místem pro žádného psa.

Najednou se ozval zvuk smsky. Vytáhl ze zadní kapsy iPhone a otevřel zprávu od Roarka Blacka. Už se mu dlouho neozval, ale Carter nebyl překvapen, že píše zrovna dnes. „Asi si také zrovna zapálil,“ zamumlal Carter, který byl rád za zprávu od kamaráda. Ale jak četl dále, zjistil, že se to týká něčeho jiného. Carter si to musel přečíst dvakrát.

Cartere, jsem v pruseru. Schovavam se. Dej to vedet Ann Richardsonove z Waverly. Socha Zlate srdce nebyla ukradena. Nemohu duverovat pocitacove siti ve Waverly. R.B.

Carter se zamračil. Co to, sakra, všechno znamená?

Po ukončení služby u námořnictva se začal Roark intenzivně věnovat získávání cenných artefaktů ze všech kontinentů, které pak prodával v aukční síni Waverly. Za ta léta se dostal do pár problémů, ale vždy je v pohodě vyřešil. Díky jeho rychlému uvažování mu Carter vděčil za svůj život. Jednou dávno spolu měli hlídku v malé osadě v Afghánistánu. Carter se akorát chystal prohlédnout odstavené auto, ale Roark zjistil, že je tam nastražená výbušnina. Odhodil Cartera od auta těsně předtím, než vzal za kliku.

„Pojď, Rocky, jdeme,“ zavolal Carter na psa a zamířil ke svému džípu. Nemusel se otáčet. Věděl, že ho bude Rocky následovat. Byl to oddaný pes.

Za dvě hodiny dorazil jeho bratranec Brady a Carter ho uvedl do haly. Tato velká místnost byla určena hlavně pro zábavu. Nechal ji tam udělat hned po tom, co zdědil ranč U Divoké řeky po strýci Daleovi. Během let se mu podařilo s trochou štěstí a díky tvrdé práci přeměnit malý ranč svého strýce v prvotřídní farmu, která hrdě konkurovala elitním texaským dobytkařům.

Podal Bradymu sklenici whisky. „Tu máš, chlape.“
Brady se zazubil. „Hele, proč pijeme tak brzy odpoledne?“

„Protože díky tobě jedu zítra do New Yorku.“

„Díky mně? Co má Brady McCay společného s New Yorkem?“

Carter mu nemohl říct o tajemné zprávě od Roarka, i když mu důvěřoval. Ale mohl mu říct druhý důvod své cesty. Když si na netu procházel informace o newyorské aukční síni, zjistil, že se budou nadcházející víkend dražit diamantové prsteny hollywoodské filmové hvězdy Tiny Tarlingtonové. Její slavný diamant byl probírán v tisku od té doby, co se poprvé vdala. A to už je dávno. Od momentu, kdy královna filmového plátna před několika měsíci zemřela, se staly její tři diamanty opět středem zájmu. Carter hodlal získat jeden z těchto prstenů a zároveň předat Roarkovu zprávu ředitele Waverly.

„Ty jsi přece ten, kdo mě seznámil s Jocelyn, ne?“ zeptal se Carter.

„To ano.“

„Je teď v New Yorku na návštěvě u kamarádky.“

Bratranec pokrčil obočí. „Nechápu.“

„Poletím tam a požádám ji o ruku.“

Překvapený Brady bezděčně zamrkal. „Ty si chceš vzít Jocelyn Graysonovou? Neměl jsem tušení, že je to mezi vámi tak vážné.“

„To si piš, že je to vážné. Už pár týdnů hledám ten správný zásnubní prsten. Pokud vše půjde dle plánu, brzy se stane mojí snoubenkou.“

„Ty ji fakt miluješ?“ V Bradyho hlasu byla znát nedůvěra.

Carter si musel přiznat, že na to jde trošku zhurta. Ale od momentu, co byl poprvé představen vnučce Bradyho souseda, se do ní beznadějně pobláznil. A nyní, ani ne o rok později, byl Carter připraven

učinit tento krok. Navléknout prsten Tiny Tarlingtonové na Jocelynin prsteník. „Ona je ta pravá, Brady.“

„No, tak v tom případě blahopřeju,“ přikývl hlavou Brady.

Carter pozdvihl sklenku. Teď, když si vše ujasnil, se nemohl dočkat, až požádá Jocelyn o ruku. „Na Jocelyn.“

Brady chvilinku zaváhal a zadíval se do Carterových očí. Pak také pozdvihl sklenici. „Na Jocelyn.“

A poté, co dopili, si Carter uvědomil, že se bratranec ani neusmál.

PRVNÍ KAPITOLA

Macy Tarlingtonová si nikdy nebyla jistá, jestli jí pokus o přestrojení vyjde nebo ne. Dnes se to podařilo a, díkybohu, ji nikdo nesledoval. Běžový šátek skryl havraní lokny a tmavé sluneční brýle schovaly fialkově modré oči. Podoba s milovanou královnou filmového plátna k ní přitahovala bulvární fotografie jako vosy na med. Byli přesvědčeni, že mají právo vměšovat se do jejího soukromí i v době smutku.

Tina Tarlingtonová byla možná slavná po celém světě a její fanoušci věřili, že o ní vědí úplně všechno, od oceněných filmových rolí až po její tři nevydařená manželství, ale ve skutečnosti ji vůbec neznali. Ne tak, jak ji znala Macy.

Když vstoupila do okázalé newyorské aukční síně na Madison Avenue, pocítila úzkost. U vchodu do dražební místnosti narazila na svou dobrou kamarádku Avery Cullenovou. Avery byla velmi netypické dítě z bohaté rodiny – byla skromná a vůbec ne rozmazlená. „Promiň, že se k tobě přitisknu,“ zašeptala Macy.

Pevný stisk přítelkyně ji uklidnil. „Mně to nevadí, Macy. Proto jsem tady, abych tě povzbudila.“

Díky slunečním brýlím mohla Macy v klidu sledovat velkou a vkusně zařízenou místnost, kde byly připraveny cenné osobní věci Tiny Tarlingtonové. Nádherně zdobené židle s vysokými opěradly byly vyrovnány do dvanácti řad. V jejich středu byla

udělaná ulička. Okolní stěny byly vymalované převětivými odstíny béžové a narůžověle žluté. Spodní části stěn byly po celém obvodu obloženy bílým dřevem. Broušené křišťálové lustry se třpytily pod stropem.

„Moc ti děkuju, že jsi tu dnes se mnou.“ Avery přiletěla narychlo z Londýna jen kvůli ní.

„Vím, že to musí být pro tebe obtížné.“

„Je to těžké, ale bohužel nutné. Když vidím maminčiny věci takhle vystavené, svírá se mi žaludek. Ach jo, tohle vůbec nebude příjemné.“

Avery jí stiskla ruku a pak se obě protlačily dále do sálu. „Ta dvě sedadla u uličky vzadu jsou naše,“ zašeptala Macy, „předem jsem je zajistila.“

Všimla si, že všechna ostatní místa jsou již obsazena. Tina Tarlingtonová přitahovala davy i po smrti.

Jakmile se usadily, obdržely katalog všech předmětů, které se budou dražit. Macy pokývla ženě, která stále v čele místnosti. Ann Richardsonová, ředitelka Waverly, která pro Macy zajistila prodej pozůstalosti po matce, jí též pokývla na pozdrav a pak se šla pozdravit s prominentními zákazníky v první řadě.

Ann pevně doufala, že aukce proběhne bez zádrhele. Pro Waverly to byl výnosný obchod.

Macy otevřela katalog a prolistovala stránky. Každá věc matčiny pozůstalosti měla popis, číslo a odhadní cenu. Hned položka číslo jedna jí vehnala slzy do očí.

Na Macyiny desáté narozeniny, zrovna když začínala oslava, se Tina přihlížela do exkluzivního klubu Kouzelný hrad oblečená jako Eleanor Nealová – postava, která jí vynesla nominaci na Oscara. Přijela přímo z natáčení, které se protáhlo. Macy nevadilo, že matka přišla pozdě, ani že byla výrazně namalovaná a oblečená v kostýmu. Vletěla jí do náruče a obžala ji tak pevně, že Tina nemohla dýchat.

Nyní byly ty růžové flitrové šaty, které tehdy měla matka na sobě, položkou v seznamu s popisem „Tyto šaty měla na sobě Tina Tarlingtonová ve slavném filmu z roku 1996 *Hledání pomsty*.“

Celý matčin život byl shrnut do očíslovaných položek s popisky. Tlak v Macyině žaludku zesílil.

Zavřela katalog a zhluboka se nadechla. Nesmí se sesypat, musí tuto aukci přežít. V duchu si znovu vyjmenovávala všechny důvody, proč je třeba prodat matčiny skvosty a šperky.

Rozhlédla se opět po místnosti a prohlížela si všechny přítomné, kteří se již nemohli dočkat začátku dražby. Zaujal ji fešák ve stetsonu, který seděl na druhé straně uličky s hlavou sklopenou ke katalogu. Kovboj měl na sobě nažehlenou bílou košili a na ní sako, které zdůrazňovalo jeho pevná široká ramena. Stříbrná kravata se třpytila ve světle křišťálových lustrů. Z profilu měl ostře řezanou tvář, s ostrými lícními kostmi a hranatou čelistí. Najednou otočil hlavu a pohlédl na ni, jako by ji podezíral, že ho sleduje. Macy na moment zpanikařila. Naštěstí hned pokračoval v prohlížení zbytku místnosti.

Byl to ale pěkný chlap. Přitažlivější, než si původně myslela. Po celém těle se jí rozlila zvláštní horkost.

Najednou již necítila tlak v žaludku, ale podivnou nervozitu.

Dále se rozhlížela místností, ale občas pohlédla zpátky jeho směrem. Byla vděčná svému malému přestrojení – dávalo jí volnost sledovat vše, co chtěla.

Kovboj si nervózně prohlížel všechny přítomné a občas jeho zrak zavítal i na pódium. Zdálo se, že se nemůže dočkat, až začne aukce.

Asi o minutu později přivítala ředitelka aukční společnosti Ann Richardsonová všechny přítomné a pak předala mikrofon dražiteli, který vyšel nahoru

na stupínek. Aukce začala a Macy sledovala, jak se draží první matčiny šaty.

Avery seděla vedle ní a dodávala jí sílu. Když dopadlo poprvé kladívko dražitele a matčiny šaty měly nového majitele, Avery jí stiskla ruku a zašeptala. „Vždyť víš, že matka by to tak chtěla.“

Macy přikývla a přivřela na chvilku oči. Byla to pravda. Matka milovala svůj majetek, ale bůh ví, že to s penězi moc neuměla. Ale nejdůležitější věcí v jejím životě byla vždy dcera. Ať už se matčin život ubíral jakýmikoli chybnými cestami, Macy věděla, že je milována. Když před deseti lety zemřel Macyin otec Clyde Tarlington, Tina to mohla také vzdát, ale nakonec ukázala Macy, jak se postavit opětně na nohy a jít dál i za nepřízně osudu.

Macy znovu letmo pohlédla na atraktivního kovboje. Mezitím si sundal klobouk, zřejmě z ohleduplnosti k lidem sedícím za ním. Měl husté tmavě plavé vlasy, které se mu u límce kroutily. Jednu nohu měl nataženou a na ní položený stetson. Macy se nemohla zbavit neúnavné myšlenky, že by si hned vyměnila místo s jeho kloboukem. Při tom pomyslení jí poskočilo srdce.

Bylo to příjemné rozptýlení. Líbil se jí a nemohla přijít na to proč. Přece žila v Hollywoodu, kde byli krásní chlapi na každém kroku.

Ne, přitahoval ji něčím jiným než vzhledem. I když se očividně cítil nesvůj v úctyhodné newyorské aukční síni, vyzařovala z něj určitá sebejistota.

To bylo to, co se jí na něm líbilo.

Jak ho tak pozorovala, pomyslela si, že by se mu mnohem lehčeji přiřazovalo na texaské dlouhorohé býky.

Znovu se v duchu zasmála. Musí už přestat fantazírovat a věnovat se aukci. Přesto jí ten kovboj zpestřil nepříjemné chvíle, kdy byl matčin život rozprodáván

kousek po kousku. Brzy přišly na řadu diamantové prsteny.

Macy se uvelebila pohodlněji na židli. Opravdu litovala budoucí majitele. Tři diamantové prsteny, tři nepovedená manželství.

„Ty prstýnky jsou prokleté,“ zašeptala kamarádce.

Avery lehce pokývla hlavou. „No tak bys měla být ráda, že se jich zbavíš.“

Ani to nemusela podotýkat. Macy byla šťastná, že se jich zbaví. Ty prsteny ztělesňovaly bolest a zármutek. Láska spojená s nimi neměla šanci přetrvat. Matčina tři neúspěšná manželství toho byla dostatečným důkazem. Samozřejmě tyto pocity tisku nesdělila, nebylo by to rozumné. Peníze z prodeje potřebovala a nemohla by takto lehkovážně snížit jejich hodnotu. Ale s každým diamantem byl spojen nehezský příběh, který bohužel znala nazpaměť.

První se měl dražit tříkarátový diamantový prsten, který matce dal Clyde Tarlington. Prsten byl jedinečný. Téměř dokonalý drahokam byl zasazen tak, aby vytvářel s ostatními menšími diamanty písmeno T. Z trojice matčiných prstenů byl tento jednoznačně nejkrásnější.

Ze zamyšlení ji vytrhlo Averyino šfouchnutí. „Koukni, Macy, ten pohledný kovboj, na kterého po očku zíráš celé odpoledne, si připravuje cedulku.“

Carter ten diamant moc chtěl. Byl rozhodnut za něj utratit spoustu peněz, pokud to bude nutné. Byl netrpělivý a bylo to na něm vidět.

Majestátní žena sedící vedle něj si nesouhlasně povzdechla. Potom se zadívala na jeho klobouk a opět odmítavě popotáhla nosem. Asi ji pohoršoval.

Omluvně se na ni usmál.

Žena sevřela kabelku tenkými šlachovitými prsty a odsunula se od něho. Jeho úsměv neopětovala.

Naopak, ani se neobtěžovala skrýt své pocity. Carter sem nepatřil a ona mu to dávala najevo.

Nemohl jí to mít za zlé, on sem opravdu nepatřil. Neměl rád davy, stísněné prostory a otravný hluk newyorské dopravy. Měl ale dva zatraceně dobré důvody, aby se zúčastnil této aukce.

Byl rozhodnutý získat zásnubní prsten a navíc pomoci kamarádovi.

Probleskl mu hlavou článek, který si ráno přečetl v *New York Times*. Týkal se možné tajné dohody mezi Waverly a jejich konkurentem, aukční síní Rothschild. Postavil Waverly do ne příliš pěkného světla.

Carter na vteřinku zapochyboval, jestli má vůbec do této aukce vložit nějaké peníze. Bylo o něm známo, že vždy dělá správná finanční rozhodnutí, a pokud by šlo o někoho jiného, na aukci by vůbec nešel. Ale jeho přítel Roark byl zkušený a zběhlý odborník. Pokud on věřil Ann Richardsonové, Carter musí také.

Ředitelka aukční síně seděla trochu stranou a dohlížela na aukci. Intenzivně ji od chvíle, kdy aukce začala, sledoval.

Bohužel ještě neměl šanci s ní promluvit, ale neodjede, dokud jí nepředá zprávu od Roarka.

Před začátkem aukce uvítala Ann Richardsonová všechny zákazníky a zmínila čestné a seriózní obchodní aktivity aukční síně Waverly, které mají více než stopadesátiletou tradici. Byla to reakce na všechny ty fámy poškozující dnešní dražbu. Carter pocítil divné chvění v žaludku. Znenadání si naplno uvědomil, co hodlá udělat. Po jedenatřiceti letech svobodného života se nyní chystal požádat ženu o ruku a usadit se s ní.

Dražitel konečně ohlásil slavný šperk: „Broušený diamantový prsten s tříkarátovým diamantem.

Čistota drahokamu je VS1 a barva D. Tento diamant je obklopen šesti úzkými obdélníkovými diamanty vážícími celkem 1,4 karátu. Vyvolávací cena je padesát tisíc dolarů.“

Carter okamžitě zvedl své dražební číslo.

Hned po něm si přihodili další zájemci.

Než se nadál, cena prstenu byla na sedmdesáti tisících. V místnosti by bylo slyšet spadnout jehlu, pouze občas se ozvalo nepatrné zašustění oblečení a zakašlání. Carter usoudil, že kromě něho jsou zde asi tři další vážní zájemci. Cena prstenu se nyní zdvojnásobila.

Opět zdvihl svou cedulku.

Dva zájemci odpadli. Carter si uvědomil, že začal souboj jeden na jednoho.

Nedokázal rozeznat svého protivníka, který seděl někde v přední řadě. Tajemný přihazující se nevzdával.

Když se nabídka zase zdvojnásobila, Carter odložil cedulku. Bylo mu jasné, že jeho protivník má neomezené prostředky a chce ten diamantový prsten za každou cenu. Carter byl dobrý obchodník a nehodlal zaplatit více než dvojnásobek skutečné ceny. Už tak přihodil více, než chtěl. Když dražitel udělal poslední příklep kladívkem, nazdvihl se trochu ze židle, aby se podíval, kdo ho přeplatil. Mladá žena v jednoduchém kostýmku se spokojeně usmívala.

Carter se zamračil. Strašně nerad prohrával.

Další se dražil diamantový prsten, který sice nebyl tak proslavený, jako ten právě vydražený, ale i tak byl oslňující. Téměř dvoukarátový diamant vsazený do platiny dostala herečka od svého třetího manžela Josepha Madigana. Carter se rozhodl, že už ho nikdo nepřeplatí.

Dražitel vyvolal třikrát po sobě aktuální cenu, vyčkal setinu vteřiny a pak za naprostého ticha kladívko dopadlo. „Prodáno!“

Carter byl spokojen. Diamantový prsten byl nyní jeho. Letěl přes půl Ameriky pro zásnubní prsten, kterým chtěl učinit dojem na Jocelyn, a zítra večer jí ho dá.

Jakmile aukce skončila, Carter si rychle vyzvedl prsten a potvrzení o prodeji a vydal se za Ann Richardsonovou. Dohnal ji, když opouštěla dražební místnost. „Slečno, promiňte!“

Byla to vysoká štíhlá blondýnka. Když se otočila, překvapilo ho, jak je mladá. Udiveně se na něj podívala. „Ano?“

„Promiňte, madam, ale musím s vámi soukromě mluvit.“

„Bylo něco v nepořádku s dražbou? Získal jste úžasný prsten.“

„Ne, to ne, s prstenem jsem spokojený.“

„To jsem ráda. Doufám, že vám přinese štěstí.“ Pozorně si ho prohlédla.

„Určitě přinese,“ usmál se Carter. „Zítra se chystám požádat svou přítelkyni o ruku.“

Její obličej získal přívětivější výraz. „Tak to vám gratuluji, pane...?“

„Carter McCay.“

Potřásla mu rukou.

„A nemám nic společného s tiskem, jestli si myslíte.“

Oči se jí trochu rozšířily. Potom se provinile usmála. „Nemohu popřít, že by mne to nenapadlo,“ řekla potichu s povzdechem a rozhlédla se. Účastníci aukce jeden po druhém opouštěli místnost. Potom dodala ještě tišším hlasem: „Umí být krutí.“

Carter přikývl. „Můžeme si tu někde promluvit v soukromí? Týká se to Roarka Blacka.“

Ann pozdvihla své perfektně vytvarované obočí. V očích měla obavy smíšené se zvědavostí. „Pojďte, prosím, za mnou.“ Svižně zamířila k privátnímu východu.

Na kamenné chodbě ji dohnal a srovnal s ní krok. Otevřela před ním jedny dveře a nechala ho vejít do tmavé místnosti bez oken. Potom za ním zavřela a zmáčkla vypínač. Stropní zářivka osvětila celou kancelář. Opřela se o velký skleněný pracovní stůl a založila si ruce. „Tak co je s Roarkem? Je v pořádku?“

„To doufám. Je to kamarád a známe se už léta. Byli jsme spolu v Afghánistánu. Před pár dny jsem od něj dostal zprávu a bylo v ní vaše jméno.“

„Moje jméno?“ řekla překvapeně a naklonila se k němu. „Ukažte mi tu zprávu.“

Carter vytáhl telefon, párkrát poklepl na displej a podal jí ho. Viděl, že si zprávu čte několikrát za sebou. „Říká, že nikomu nevěří, jen mně. A někde se schovává.“ Podívala se mu do očí. „Do čeho se to zapletl?“

„To vůbec netuším. Ve zprávě zmiňuje nějakou sošku. Víte, o co jde?“

Pomalůčkou kývla a opět si přečetla zprávu. „Jedná se o sochu Zlaté srdce. Existují pouze tři exempláře. Zřejmě narazil na něco, na co neměl.“ Znovu se k němu otočila a vrátila mu telefon. „Je to dobrý člověk.“

Carter kývl. „No, já Roarka znám. Za svůj život se dostal do několika překárných situací a vždy se z toho dostal.“

Ann zašeptala: „Takže mi říkáte, abych se o něj nebála?“

Carter byl samozřejmě znepokojený, ale nemohl dělat vůbec nic, dokud se mu přítel znovu neozve. „Nemá smysl si dělat starosti. Já mu věřím. Roark ví, co dělá. A ať už zde jde o cokoli, chtěl, abyste obdržela tuto zprávu. Věřím jen vám.“

„Rozumím. A děkuji vám. Slibte mi, že mi dáte vědět, až se znovu ozve.“

„Samozřejmě,“ odvětil Carter.

„Děkuji,“ řekla ještě jednou a vyprovodila ho ke dveřím. „A ještě jednou gratuluji k zasnubám. Myslí si, že vaše téměř snoubenka je šťastná žena. Takový nádherný prsten.“

Carter jí poděkoval a opustil Waverly s diamantovým prstenem v kapse. Splnil dnes oba úkoly, které si předsevzal.

Zítra se jeho život navždy změní.

Macy seděla v pyžamu na velké posteli před hotelovým zrcadlem, upřeně pozorovala svůj odraz a telefonovala. Nerada si rezervovala pokoje s velkou manželskou postelí. Byla velmi drobná a na tak velké matraci se ztrácela. Ale na druhou stranu dvoulůžkový pokoj také nechtěla. Vždy měla pocit, že by tam měl ještě někdo být, aby ta druhá postel nebyla prázdná. Nabídla Avery, že se ubytují spolu, ale kamarádka již měla předem zamluvený odlehlý hotýlek, a Macy respektovala její soukromí.

„Pořád ještě myslíš na toho kovboje z dnešní dražby?“ zeptala se Avery.

Macy se usmála. Fakt je, že takový chlap by se v pohodě vešel do této manželské postele a moc by mu slušela. „Jo, jo, vinna v plném rozsahu,“ zažertovala, „ale divíš se? Můj milostný život ani zdaleka nedosahuje počtů, které uvádějí média. Kdybych měla jen desetinu milenců, se kterými mě spojují bulvární webové stránky MovieMash.com, byl by to zázrak. Neměla jsem rande už osm měsíců!“

„Ale prosím tě, Macy. Zkrátka v tvém životě teď byly jiné věci – matčina nemoc a smutek. Všechno zase přijde.“

Avery také nedávno ztratila jednoho z rodičů, i když otce zase tak dobře neznala. Přesto se dokázala vžít do žalu, který zasáhl Macy. Prožívaly vlastně svoji ztrátu společně.

„Ten kovboj tě docela rozpálil, takže to s tebou nebude tak hrozné,“ povzbudila ji Avery.

Macy se s povzdechem znovu zadívala do zrcadla a potrásla hlavou, když si pořádně prohlédla svou jednoduchou kytíčkovanou noční košili. V duchu se rozhodla, že si musí koupit nějaké sexy prádlo.

Na tom kovbojovi bylo něco, co Macy přitahovalo. Od momentu, kdy ho uviděla, jím byla uchvácená. Ano, uchvácená, to je to slovo, které dokonale vystihuje její pocity k záhadnému muži, který ji pomohl přečkat náročný den. Sice o tom nevěděl, ale Macy mu za to byla vděčná.

„Chudák,“ řekla potichu, „koupil si prsten, který přináší neštěstí, a zítra bude mít zásnuby.“

„Jak to víš?“

„Já se dozvím všechno, vždyť mě znáš. Když jsme vycházely ze síně, zaslechla jsem, jak to říká slečně Richardsonové. Byla jsem zdrcená,“ zasmála se Macy.

Avery se zachichotala. A Macy jí nemohla prozradit, že když slyšela o kovbojově zasnoubení, cítila velké vnitřní zklamání. Zranilo ji, že její vysněný kovboj je již zadáný. „Ještě ji ani nepožádal o ruku, a to manželství je již teď odsouzeno k záhubě.“

„To přece nemůžeš vědět,“ namítla kamarádka. „Snad nechceš tvrdit, že ta tři manželství mají na svědomí diamantové prstýnky.“

„No, já nevím Ave, snad máš pravdu. Možná to nemá co dělat s těmi prsteny. Možná jen už nevěřím na lásku. Vždyť víš, jak matka milovala otce. Když zemřel při té autonehodě, strašně se zlobila, že ji tu nechal samotnou.“

Clyde Tarlington byl talentovaný herec a dobrý otec, ale jeho skutečnou vášní byl hazard a alkohol. Když vyhrával, vždy kupoval rundu pro všechny kolem. Jedné noci před deseti lety ale prohrál

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Osudový diamant***.

Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.